

Islands Brygge 32 D
Postboks 340
2300 København S

Telefon 3524 6000
Fax 3524 6300
E-mail lo@lo.dk

Undervisningsministeriet
Frederiksholms Kanal 21
1220 København K

Sendt pr. e-mail til mdcjc@uvm.dk

LO-sagsnr. 18-1472
FTF-sagsnr. 18-0583
Vores ref. TFE
Deres ref. MALI/BORA
Den 13. juli 2018

LO's og FTF's bemærkninger til høring over udkast af 4. juni 2018 til forslag til lov om ændring af lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v., lov om forberedende voksenundervisning og ordblindeundervisning for voksne, lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag, lov om godtgørelse og tilskud til befordring ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse og forskellige andre love (Styrket og mere fleksibel voksen-, efter- og videreuddannelse og flytning af administrationen af VEU-godtgørelsen m.v. til Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag)

LO og FTF har modtaget udkast til ”Forslag til lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v., lov om forberedende voksenundervisning og ordblindeundervisning for voksne, lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag, lov om godtgørelse og tilskud til befordring ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse og forskellige andre love (Styrket og mere fleksibel voksen-, efter- og videreuddannelse og flytning af administrationen af VEU-godtgørelsen m.v. til Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag)” til høring.

Lovforslaget er en opfølgning på *Trepartsaftale om styrket og mere fleksibel voksen-, efter- og videreuddannelse (2018-2021)* fra 29. oktober 2017. En trepartsaftale, som LO og FTF er aftaleparter i.

§2 – Lov om forberedende voksenundervisning og ordblindeundervisning for voksne

LO og FTF har bemærkninger til punkt 5 p. 4 stk. 4, som omhandler prøveformer på bl.a. de nye FVU-fag. Det er efter LO's og FTF's opfattelse hverken nødvendigt eller hensigtsmæssigt at eksplicitere, at prøveformen skal være skriftlig eller mundtlig. Det væsentlige er, at prøven er lokalt stillet under hensyn til den enkelte deltager, hvilket fx også kan omfatte en praktisk, elektronisk eller en kombination af forskellige prøveformer. Det må ikke være en barriere for deltagelse i en prøve efter et trin på fx FVU-digital, at man har læse- eller skrivevanskeligheder i dansk. LO og FTF foreslår på denne baggrund, at ordene ”*mundtlig prøve*” i forslaget til ny affatning af § 4 stk. 4 erstattes af ”*lokalt stillet prøve*”.

§4 – Lov om godtgørelse og tilskud til befordring ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse

LO og FTF har bemærkninger til ministeriets overvejelser 2.7.2. (p. 50) tredje sidste afsnit, som lyder: *”Formålet er at give mulighed for, at interessenter på VEU-området, som f.eks. arbejdsløsheds-kasserne, andre myndigheder, visse kompetenceudviklingsfonde m.v., der har behov for...”*

LO og FTF ønsker, at ordet *”f.eks.”* udgår og at ordet *”visse”* erstattes af *”overenskomstaftalte”* for at præcisere, hvem der har adgang til de omtalte oplysninger.

§5 – Lov om åben uddannelse

LO og FTF har bemærkninger til punkt 7. p. 10, §2, stk. 9 i Lov om åben uddannelse.

Ifølge lovforslaget indføres nedenstående som nyt stykke:

”Uddannelses- og forskningsministeren fastsætter desuden nærmere regler om særskilte moduler efter stk. 1, nr. 7, herunder om adgangskrav, udbud og godkendelse, jf. § 3, stk. 5”.

Af ministeriets overvejelser til 2.9.2. (p. 55) fremgår, at der ved ansøgning til uddannelses- og forskningsministeren stilles krav om beskrivelse af de kompetencer, kursisterne forventes at opnå med henblik på at imødekomme et arbejdsmarkedsbehov, og at der her vil skulle indgå udtalelser fra arbejdsmarkedets parter, virksomheder, kommuner, statistisk dokumentation mv.

Dette er også helt centralt, men det er endvidere afgørende for LO og FTF, at der ikke gives køb på kvaliteten, selv om der øjnes gode muligheder for at kunne sælge mange moduler inden for et nyt forretningsområde. Det må sikres, at videngrundlaget også her er i orden.

I den forbindelse hæfter LO og FTF sig ved, at der ikke er angivet nærmere regler om, hvornår udbud af de nye moduler kan godkendes. Det er uklart, hvordan niveauet på et særskilt modul beskrives og dokumenteres, og hvordan det enkelte særskilte modul sikres kvalitet og relevans. Det er også uklart, hvordan den enkelte deltager i et særskilt modul vil kunne forvente at få modulet godkendt i forbindelse med anden uddannelse. Dette er væsentligt i og med, at der i sagens natur altid vil være tale om uddannelsesudbud inden for områder, som uddannelsesinstitutionerne ikke tidligere har udbudt uddannelser inden for. Institutionernes faglige tyngde og grundlag for at udbyde modulet har dermed heller ikke været vurderet tidligere.

LO og FTF forventer derfor, at der i fastsættelsen af de nærmere regler for godkendelse af denne type udbud, vil blive lagt vægt på, at udbyder har et relevant fagligt miljø at trække på og et tilstrækkeligt videngrundlag, fx som supplement til de kriterier for prækvalifikation af nye uddannelser, der er gældende i dag. Der bør desuden skabes meget større sikkerhed om, hvordan bemyndigelser på dette område vil blive udmøntet. Endelig bør det være et mindstekrav, at den udbydende institution i forvejen udbyder grund- eller efter-/videreuddannelse inden for det faglige område, hvor det særskilte modul hører hjemme.

I forbindelse med punkt 7. (p. 10) §2, stk. 9: ”Uddannelses- og forskningsministeren fastsætter desuden nærmere regler...” er det vigtigt for LO og FTF, at der foreligger en bekendtgørelse på de særskilte moduler, i det øjeblik loven træder i kraft. Det skal i denne bekendtgørelse sikres, at der fastlægges nogle tidsfrister for godkendelse af modulerne, således at et agilt og responsivt system reelt understøttes.

LO og FTF har endvidere bemærkninger til ministeriets overvejelser til 2.9.2. tredje sidste afsnit (p. 56), der begynder med ”Det er hensigten, at uddannelsesinstitutionerne...”.

Det forekommer uhensigtsmæssigt, at der skal gennemføres en IKV, hvis en studerende vil have godskrevet et særskilt modul ind i en uddannelse.

Modulerne er ECTS-belagt, der skal tilknyttes en prøve, eksamen eller selvstændig bedømmelse, og bør således kunne indgå direkte i en akademi- eller diplomuddannelse, fx som et valgfrit modul, uden at den studerende skal gennem en IKV. (Omtales på side 55 nederst og side 56 øverst.)

Det forekommer i forlængelse heraf ligeledes uhensigtsmæssigt, at der skal udbetales tilskud til både det særskilte modul og til IKV.

§8 – Lov om statens voksenuddannelsesstøtte

LO har spurgt til, om der kan tildeles SVU til ét modul på FVU-digital eller FVU-engelsk, hvor hvert modul foreslås at have en varighed på 20-30 timer?

Undervisningsministeriet har pr. e-mail fremsendt 19. juni 2018 oplyst følgende:

”SVU-bekendtgørelsens § 22, stk. 1, nr. 2, angiver, at min. 20 timer om ugen anses for heltidsuddannelse. Det vil modsætningsvis sige, at hvis fx 25 timer fordeles ud over flere uger, så vil uddannelsesforløbet i sagens natur være tilrettelagt på deltid.

For at afgøre, om f.eks. et FVU-kursus på 25 timer konkret kan give ret til SVU, er det også nødvendigt at se på reglerne i § 20, stk. 6, i SVU-bekendtgørelsen, hvori det fremgår, at SVU ikke ydes til uddannelsesetid, der overstiger den ugentlige nedsættelse af arbejdstiden, samt § 13, stk. 6, i SVU-loven, hvori det fremgår, at der ikke gives SVU til uddannelse, der i alt berettiger til mindre end ugesatsen for heltidsuddannelse.

Det vil sige, at hvis man har et FVU-forløb på 25 timer, der er tilrettelagt på heltid, så er det yderligere en betingelse, at den uddannelsessøgendes arbejdstid er nedsat med 37 timer pga. deltagelse i uddannelsen.

Hvis en uddannelsessøgende deltager i heltidsuddannelse, men er deltidsansat, f.eks. 30 timer pr. uge, indebærer beregningsreglerne, at der kan gives SVU svarende til 30/37 dele af ugesatsen. I dette tilfælde vil der således ikke kunne gives SVU, da betingelsen i lovens § 13, stk. 6, dermed ikke er opfyldt.”

LO og FTF forstår svaret fra ministeriet sådan, at der kan ydes SVU til ét modul i de nye FVU-fag, hvis det tilrettelægges som heltidsundervisning (min. 20 t/uge). Hvis derimod FVU tilrettelægges som deltidundervisning, er der to krav, som skal opfyldes, for at den enkelte kan få SVU: Den ugentlige undervisningstid skal være på

mindst 3 timer (bekg. § 22, stk. 3) og SVU skal gives i alt til mindst ugesatsen for heltidsuddannelse (lovens § 13, stk. 6).

Det afgørende for mange af vores forbunds medlemmer vil være, at man ikke behøver at være væk fra sit arbejde hele ugen fra mandag til fredag 7,4 timer om dagen og i alt 37 timer, men at man kan tilrettelægge sit uddannelsesforløb sådan, at man er på uddannelse fx fem timer hver tirsdag, fem tirsdage i træk. Sådan læser vi ud fra ”eksempel 8” på følgende hjemmeside: <http://www.svu.dk/svu-sats/saadan-regner-du-din-svu-ud/> at man efter gældende regler kan afvikle et uddannelsesforløb på dette niveau. Er det ikke tilfældet, så ønsker vi, at det bliver gjort muligt.

Tilsvarende forstår vi af ovenstående svar, at deltidsansatte på fx 30 timer/uge ikke kan få SVU for forløbet afholdt fra mandag til fredag, fordi de ikke har været fraværende på arbejdet i 37 timer i løbet af en uge. Desuden vil det ikke være muligt for den deltidsansatte at deltage i uddannelsen 5 timer hver tirsdag fem tirsdage i træk, og så modtage SVU for 5/37 af den fulde SVU-sats i hver af de fem uger.

For at sikre adgang for deltidsansatte og for at kunne bevare så høj fleksibilitet i forhold til afviklingen af de nye FVU-fag som muligt, ønsker LO og FTF, at adgangen til at kunne opnå SVU ikke er afhængig af undervisningens tidsmæssige tilrettelæggelse.

Hvis lovforslaget ikke omfatter tirsdagseksemplet for en fuldtids- hhv. en deltidsansat nævnt oven for, frygter LO og FTF, at den ufleksible lovgivning vil resultere i,

1. at store grupper af ansatte, der tilhører målgruppen for de nye FVU-fag afskæres fra at kunne opnå SVU til deltagelse i FVU-digital og FVU-engelsk alene fordi de er deltidsansatte. Fx er op mod 70 pct. af de ansatte på visse store forbunds områder deltidsansatte.
2. at flere virksomheder vil undlade at sende medarbejdere på FVU-digital eller FVU-engelsk, da der kun er adgang til SVU, hvis undervisningen tilrettelægges som heltidsundervisning, hvorved medarbejderen skal være borte fra virksomheden uafbrudt i en hel arbejdsuge.
3. at virksomhederne vil sende medarbejdere afsted på minimum to af de hhv. tre foreslåede moduler på FVU-digital eller af de fire foreslåede moduler på FVU-engelsk – upåagtet at medarbejderne kunne nøjes med at deltage på ét modul – for at sikre sig, at forløbet udløser SVU.

LO og FTF foreslår på denne baggrund, at SVU-lovgivningen tilrettes, så der bliver adgang til at modtage SVU til et enkelt modul på FVU-digital og FVU-engelsk på baggrund af den ansættelses-, tilrettelæggelses- og afviklingsform, der ud fra didaktiske overvejelser og medarbejderen og offentlige og private virksomheders planlægning anses for mest hensigtsmæssig.

Undtagelsesbestemmelser findes i forvejen i SVU-loven. Til trods for et alderskrav på 25 år for at kunne modtage SVU fremgår fx følgende undtagelsesbestemmelse af gældende lovs § 2 stk. 5: ”Undervisningsministeren fastsætter regler om, at uddannelsessøgende, der er fyldt 20 år, kan få SVU til uddannelse efter § 4, stk. 1.”

LO og FTF foreslår konkret, at en lignende undtagelsesbestemmelse indsættes i forhold til gældende lovs § 12 stk., der lyder således:

”§ 12. SVU gives som tilskud til dækning af den uddannelsessøgendes leveomkostninger for en periode, der svarer til den normerede uddannelsestid.

Stk. 2. SVU kan gives til uddannelse i sammenlagt mindst 1 uge omregnet til heltid og sammenlagt højst i de perioder, der er nævnt i § 5, stk. 1, og § 9, stk. 1.

Stk. 3. Undervisningsministeren kan fastsætte regler om, at der til de uddannelser, der er nævnt i § 4, stk. 1, kan gives SVU til deltidsuddannelse.”

LO og FTF foreslår konkret, at der tilføres et nyt stk. 4 med følgende ordlyd:

”Undervisningsministeren kan undtagelsesvist i forhold til varigheden angivet i § 12 stk. 2 fastsætte regler om, at der til enkelte moduler på FVU-digital og FVU-engelsk, jf. § 4, stk. 1, kan gives SVU.”

Herved vil hjemlen være tilvejebragt til at LO's og FTF's ønske om adgang til at modtage SVU til et enkelt modul på FVU-digital og FVU-engelsk for såvel fuldtids- som deltidsbeskæftigede kan opfyldes via tilretning af SVU-bekendtgørelsen.

Bemærkninger til ministeriets bemærkninger til lovforslaget

1. Indledning

P. 16 næstsidste afsnit. Der står: *”Det fremgår af trepartsaftalen, at de aftalte initiativer er afgrænset til aftaleperioden, med mindre andet er konkret angivet.”* På den baggrund angives det, hvilke af aftalens initiativer, der rulles tilbage efter 2021.

Det fremgår ikke af aftaleteksten, at VEU-centerkonstruktionen skal nedlægges permanent. På den baggrund bør aftalens pkt. 55 om VEU-centerkonstruktionen medtages i opremsningen af initiativer, som rulles tilbage efter udgangen af aftaleperioden.

LO og FTF er af den klare opfattelse, at navnlig aftalens punkt 9 og 53 midlertidigt løser de opgaver, som VEU-centrene hidtil har løst. I og med bl.a. disse to initiativer begrænses til aftaleperioden, bør også VEU-centerkonstruktionen efter LO's og FTF's opfattelse nævnes i lovforslaget på linje med de øvrige nævnte initiativer fra trepartsaftalen, der rulles tilbage efter 2021.

LO og FTF vil i øvrigt opfordre til, at der i bemærkningerne til lovforslaget indarbejdes en overskuelig fremstilling af hvilke af aftalens initiativer, der er midlertidige, og hvilke der er permanente.

2.3. Obligatoriske prøver i arbejdsmarkedsuddannelser

Side 31, 2. afsnit fremgår det, at *”Prøverne vil kunne være mundtlige, skriftlige, praktiske og eventuelt digitale, men der vil ikke blive stillet nogen nye former for systemunderstøttelse af prøverne til rådighed for uddannelsesinstitutionerne.”*

LO og FTF mener, at en effektiv og succesrig implementering af tests og prøver i AMU forudsætter, at der fra centralt hold tilvejebringes en digital løsning, hvor alle

udbydere har adgang til et fælles it-understøttet prøvesystem, som kan anvendes af skoler og udbydere i hele landet, uanset om prøverne er mundtlige, skriftlige eller praktiske.

Hvis der ikke sikres en centralt initieret digital prøveplatform, frygter LO og FTF, at forskellige lokalt initierede løsninger vil føre til u hensigtsmæssig ressourceanvendelse på skolerne, i efteruddannelsesudvalgene og i Undervisningsministeriet. Forskellige afviklingssystemer vil medføre en uensartet gennemførelse af prøverne fra udbyder til udbyder. Desuden vil det vanskeliggøre efteruddannelsesudvalgenes videreudvikling af prøverne.

Et ensartet digitalt prøvesystem kan derimod bidrage til at sikre en homogen oplevelse af prøvegennemførelse på AMU samt til at kursisten straks og inden afslutning af kurset får besked om, hvorvidt prøven er bestået eller ej, idet systemet efter LO's og FTF's opfattelse bør indeholde en funktionalitet, der leverer resultatet med det samme. Endelig bør den centrale it-understøttede prøveplatform også tilkobles bevisdatabasen, hvorved skolerne sparer en arbejdsgang med at indtaste prøveresultaterne heri.

Øvrige bemærkninger

Det har i regi af VEU-rådets møder i 2018 været drøftet, hvorvidt flere institutionstyper skulle have mulighed for at blive udbydere af AMU, herunder VUC'er, sprogskoler og folkeoplysende foreninger, m.v. På nuværende tidspunkt kan institutioner for erhvervsrettet uddannelse efter lov om institutioner for erhvervsrettet uddannelse samt private uddannelsesinstitutioner blive udbydere af AMU, og ministeriet vurderer, at det vil kræve en lovændring af udvide dette.

LO og FTF er klar over, at spørgsmålet ligger uden for VEU-trepartsaftalens rammer, men ønsker – nu da loven ændres – at der tilvejebringes lovmæssig hjemmel til at VUC'er, sprogskoler og folkeoplysende foreninger som fx AOF fremover kan udbyde visse basale kompetenceelementer i AMU, der knytter sig til en praksissammenhæng.

Spørgsmål

Hvis dette høringssvar skulle give anledning til spørgsmål, står LO og FTF naturligvis til rådighed.

Med venlig hilsen

Ejner K. Holst

Næstformand, LO

Bente Sorgenfrey

Formand, FTF